

AUST-AGDER FYLKESKOMMUNE

BEHANDLENDE ORGAN: FYLKESUTVALGET	MØTEDATO: 8. feb. 2005	SAK NR.: 13 - 2005
SAKSBEHANDLER: Fylkesrådmannen/Stein Eliassen	ARKIVNR.: 3304/04	

NOU 2004: 26 HJEMFALL. HØRINGSUTTALELSE

1. FORSLAG TIL VEDTAK.

Fylkesrådmannen fremmer slikt forslag til

vedtak:

1. Fylkesutvalget mener det må legges avgjørende vekt på å sikre nasjonal styring av vannkraftressursene og at grunnverdien av disse tilfaller det norske samfunnet.
2. Fylkesutvalget mener det er ønskelig med større klarhet i hva som kan godtas i forhold til EØS-avtalen før en tar endelig avgjørelse i denne saken.
3. På grunnlag av det som til nå er lagt frem anbefaler fylkesutvalget at en legger utredningsutvalgs flertallstilråding til grunn:
 - Partielt hjemfall, konsesjonæren beholder ved hjemfallstidspunktet 1/3 av konsesjonen.
 - Vertsregionen får 1/3-del av konsesjonen. Fylkeskommunen utgjør vertsregionen.
 - Hjemfall etter 75 år.
 - Om nødvendig gjøres partielt hjemfall 75 år etter lovendringen også gjeldende for de som nå omfattes av dagens hjemfallsregler.

.....

Tellef Harstveit fremmet følgende forslag:

1. "Fylkesutvalget ønsker primært at saken utsettes inntil en har fått en mer grundig vurdering av saken i forhold til innspillet fra professor Finn Arnesen.
2. Fylkesutvalget mener videre at saken har så stor nasjonal betydning at regjeringen må gjennomføre forhandlinger med ESA / EØS før det tas endelig avgjørelse i saken. Dette har vært praksis i lignende saker.

3. Fylkesutvalget mener det må legges avgjørende vekt på å sikre full nasjonal styring og eierskap til vannkraftressursene og at grunnverdien avdisse tilfaller det norske samfunnet.
4. Ut fra det som pr. i dag foreligger vil fylkesutvalget anbefale følgende:
 - Transaksjonsmodellen.
 - Ikke partielt hjemfall.
 - En tredel av verdiene ved et hjemfall tilbakeføres fra staten til vertskommune og vertsregionen. Fylkeskommunen utgjør vertsregionen.
 - Hjemfall etter 60 år.
 - Konesjonsvilkårene for private eiere endres ikke.”

Øystein Haga fremmet følgende endringsforslag til Harstveits forslag:

- ”Hjemfall etter 75 år.”

Votering:

Ved alternativ votering mellom fylkesrådmannens tilrådning og Harstveit forslag, med unntak av prikkpunkt vedr. hjemfall, ble Harstveits forslag vedtatt med 8 mot 1 stemme.

Ved alternativ votering mellom Harstveits forslag og Hagas forslag vedr. prikkpunkt om hjemfall, ble Harstveits forslag vedtatt med 7 mot 2 stemmer.

Dermed var følgende vedtatt:

1. Fylkesutvalget ønsker primært at saken utsettes inntil en har fått en mer grundig vurdering av saken i forhold til innspillet fra professor Finn Arnesen.
2. Fylkesutvalget mener videre at saken har så stor nasjonal betydning at regjeringen må gjennomføre forhandlinger med ESA / EØS før det tas endelig avgjørelse i saken. Dette har vært praksis i lignende saker.
3. Fylkesutvalget mener det må legges avgjørende vekt på å sikre full nasjonal styring og eierskap til vannkraftressursene og at grunnverdien avdisse tilfaller det norske samfunnet.
4. Ut fra det som pr. i dag foreligger vil fylkesutvalget anbefale følgende:
 - Transaksjonsmodellen.
 - Ikke partielt hjemfall.
 - En tredel av verdiene ved et hjemfall tilbakeføres fra staten til vertskommune og vertsregionen. Fylkeskommunen utgjør vertsregionen.
 - Hjemfall etter 60 år.
 - Konesjonsvilkårene for private eiere endres ikke.

2. BAKGRUNN

Ved brev av 1.12.04 oversendte Olje- og energidepartementet NOU 2004:26 Hjemfall til høring. Høringsfristen er satt til 1. mars 2005. Kopi av høringsbrevet følger vedlagt, sammen med utredningens eget sammendrag.

NOU 2004: 26 Hjemfall omhandler hjemfallsordningen for kraftverk og eventuelle endringer av ordningen.

Ordningen i dag går ut på at kraftverk, inkl. vannfall, demninger, rørgater etc. hvor det offentlige (staten, fylkeskommuner og kommuner) eier mindre enn 70 %, (og som er gitt konsesjon etter 1909) skal tilfalle staten vederlagsfritt etter 60 år. Dette har vært et vilkår i de aktuelle konsesjoner som har vært gitt etter 1909. Formålet med denne ordningen har vært å sikre nasjonal kontroll med vannressursene og at grunnrenten i størst mulig grad skal tilfalle det offentlige.

Denne ordningen er nå tatt opp til ny vurderingen med bakgrunn i ønsket om en mer effektiv kraftproduksjon, og EFTA's overvåkingsorgan ESA har reist spørsmålet om hjemfallsregelverket er i strid med EØS-avtalens regelverk om fri etableringsrett og frie kapitalbevegelser.

Utredningen er preget av mange dissenser og usikkerhet om hvilke alternativer som kan tenkes å bli godkjent av ESA. Et av alternativene, rettighetsalternativet, ble lagt frem så sent at det ikke er omfattet av den juridiske betenkningen som utvalget har innhentet.

3. OM UTREDNINGEN

3.1. Premisser for utvalget

Utvalget legger til grunn at:

”Et mål om en effektiv ressursbruk tilsier at alle potensielle erververe av et driftsmiddel, eller en eierandel, stilles overfor samme regelverk som den eksisterende eier. Et slikt regelverk vil legge til rette for at de mest kompetente aktører driver de enkelte kraftverkene. For å bidra til økt effektivitet i vannkraftsektoren synes det derfor å være behov for en harmonisering av konsesjonsregelverket for alle aktører.”

Det heter videre at:

”En viktig premiss for utvalgets arbeid er at utvalgets forslag til fremtidig hjemfallsmodell er i overensstemmelse med rettslig rammeverk, herunder Norges internasjonale forpliktelser.”

Utvalget har derimot ikke vurdert om et nytt hjemfallsregelverk utløser erstatningsplikt etter Grunnlovens § 105 om full erstatning ved ekspropriasjon, men bare drøftet om det bør ytes kompensasjon med grunnlag i rimelighetsvurderinger.

Det fremgår videre at det er viktig å sikre seg at grunnrenten og styringen av vannressursene fortsatt blir underlagt nasjonal kontroll. Etter mandatet for utvalget er en avvikling av hjemfallsinstituttet ikke et aktuelt alternativ.

3.2. Utvalgets modeller

Videreføring av dagens regelverk

Utvalget påpeker at ulike rammevilkår for offentlige og private aktører begrenser mulighetene for å omdisponere eierandeler i kraftforsyningen, noe som begrenser dynamikken i kraftsektoren. I den juridiske utredningen som utvalget har innhentet heter det videre at dagens regelverk strider mot EØS-avtalens forutsetninger om fri etableringsrett og frie kapitalbevegelser. Utvalget konkluderer enstemmig med at en videreføring av dagens regelverk verken er et samfunnsøkonomisk eller rettslig ønskelig alternativ.

Avvikling av hjemfall

En avvikling av dagens hjemfallsordning vil etter utvalgets mening kunne bidra til et mer velfungerende marked. Men utvalget viser til at en avvikling av hjemfallsinstituttet for alle vil være en irreversibel beslutning, og usikkerhet for fremtidige muligheter for å inndra inntekter til det offentlige og for disponering av vannfallressursene, tilsier at hjemfallsordningen opprettholdes som virkemiddel for staten. (2 medlemmer mener likevel at de premisser som ligger til grunn for utvalgets arbeid kan ivaretas mest hensiktsmessig av andre virkemidler enn hjemfall.)

Alternative modeller til dagens modeller:

På denne bakgrunn foreslår utvalget at det innføres en ordning med hjemfall også av kraftverk der det offentlige eier mer enn 2/3 av kapitalen og stemmene, og som er bygd senere enn 1909. Dette gjelder for ca. 95 % av produksjonskapasiteten av kraftverkene i dag.

På bakgrunn av ovenstående har utvalget drøftet 3 hovedalternativ for innhold i en ny hjemfallsordning i forhold til innholdet i dagens hjemfallsordning:

- Tradisjonelt hjemfall
- Tradisjonelt hjemfall med kompensasjon i form av etteroppgjør
- Partielt hjemfall

Tradisjonelt hjemfall innebærer at dagens ordning hvor hele kraftverket overføres til staten (totalt hjemfall) utvides til å gjelde for alle kraftverk bygd etter 1909.

Tradisjonelt hjemfall med kompensasjon er en ordning hvor det gis en viss grad av kompensasjon til eier av kraftverket ved hjemfallstidspunktet.

Partielt hjemfall innebærer at bare en viss andel av kraftanlegget overføres til staten vederlagsfritt, mens konsesjonæren beholder resten. Eierskapet utøves deretter i felleskap av konsesjonær og staten. Staten har en innløsningsrett til konsesjonærens eierandel på nærmere fastsatte vilkår.

Ved vurdering av disse alternativene til innhold har utvalget lagt vekt på hensynet til statens styringsmuligheter og grunnrenteinndragingen på den ene siden og hensynet til konsesjonærens interesser og forholdet til investeringsinsentiver på den andre siden. De to siste alternativene legger større vekt på konsesjonærens hensyn enn tradisjonelt/totalt hjemfall.

Felles for alle disse tre modellene er at staten på hjemfallstidspunktet kan beslutte om det skal gis konsesjon til videre kraftproduksjon og vilkår for slik produksjon. I dagens regelverk er hovedregelen at det gis konsesjon med hjemfall etter 60 år. En konsesjonsperiode på 75 år kan

avbøte deler av den økonomiske virkningen det medfører for kommunale og fylkeskommunale konsesjonærer å få sine tidsbegrensede konsesjoner omgjort til tidsbegrensede med hjemfall.

Utredningen drøfter også om tidsbegrensingen offentlige eide kraftverk skal undergis før staten gjør hjemfall gjeldende, skal løpe fra det tidspunkt loven blir endret fra (lovtidspunktmodellen), eller om tidsbegrensingen først skal løpe fra den tid kraftverket ev. blir solgt (transaksjonsmodellen). Transaksjonsmodellen vil være mindre inngripende for de nåværende offentlige eiere og vil redusere salgspresset som ev. vil oppstå ved lovtidspunktmodellen. Forutsatt at dagens eiere vil selge kraftverk, så medfører lovtidspunktmodellen et press til å selge så fort som mulig, mens det ennå er en god tid igjen frem til staten kan forlange hjemfall. Da vil prisen bli høyere enn om en selger kraftverket når det er kortere tid igjen av konsesjonsperioden. På den annen side vil dagens eiere tape årlige inntekter fra kraftverket om det selges.

For å redusere salgspresset foreslås det at dagens eiere skal kunne leie ut kraftverk. Utleie vil gi dagens eiere inntekter og sikrer at verdiøkning av kraftverket tilfaller dagens eiere, samtidig som det åpner for den produktivitetsvekst som utvalget og utvalgets mandat legger til grunn vil skje ved å åpne for flere aktører i kraftmarkedet.

Utvalgets flertall slutter seg til den juridiske vurdering som utvalget har innhentet som konkluderer med at transaksjonsmodellen er i strid med EØS-avtalen, samt at modellen lett kan føre til enten omgåelser eller uthuling av regelverket eller låse fast en ineffektiv eierstruktur.

Hjemfallets innhold

Hele utvalget går inn for løsninger som innebærer at de offentlige konsesjonærene har rett til en andel i det hjemfalte kraftanlegg eller dets markedsverdi. Flertallet går også inn for at det skal gjelde også for de privateide kraftverkene slik at også disse konsesjonærene får beholde en eierandel av anlegget, mens mindretallet bare ønsker dette for de offentlig eide kraftverkene. Flertallets forslag om at dette også skal gjelde privateide kraftverk er begrunnet av EØS-avtalens regler som ikke hjemler forskjellsbehandling av konsesjonærene etter som de er private eller offentlige.

Flertallets forslag har som konsekvens at private - også utenlandske - eiere gis en evigvarende rett til en nærmere fastsatt andel av kraftverket. Blant flertallet er det imidlertid uenighet om det konkrete innholdet i en slik rettighet. Det kan ved hjemfall imidlertid bestemmes om det fortsatt skal være kraftproduksjon, og ev. vilkår for fortsatt slik produksjon.

Et flertall på 7 av 12 medlemmer foreslår at hjemfallet bare skal omfatte 2/3 av fall og kraftanlegg, mens 1/3 beholdes av konsesjonæren, men med mulighet for staten til også å overta den siste 3.-delen om viktige samfunnshensyn tilsier det, men da mot full erstatning for denne 3.-delen.

Et mindretall på 3 vil at konsesjonæren skal få en erstatning på 20 % av det hjemfalte kraftverkets markedsverdi, og at staten skal kunne velge å gi denne erstatningen i form av økonomisk vederlag eller som en eierandel. Et annet mindretall, som prinsipielt går inn for transaksjonsmodellen mener subsidiært at om lovtidspunktmodellen blir valgt, så bør de offentlige eiere som blir fratatt sine opprinnelige evigvarende konsesjoner gis rett til en andel av det hjemfalte anlegg, tilsvarende 40 % av anleggets verdi.

Konsesjonsperiodens lengde

Flertallet i utvalget vil at konsesjonen skal vare i 75 år. Dette vil, etter flertallets syn, bl. a. avbøte det verditapet som en innføring av hjemfall for offentlige eide kraftverk vil innebære for de offentlige eierne. Mindretallet vil at gjeldende konsesjonsperiode på 60 år videreføres, Mindretallet mener dette er tilstrekkelig av hensyn til nødvendige avskrivninger og tilfredsstillende avkastning, og at vår generasjon bør være forsiktig med å treffe beslutninger som kan ha vidtrekkende betydning for senere generasjoner.

Vannkraftrettigheter som skal omfattes av de nye reglene

Utvalgets flertall mener at de regler som nå foreslås innført for kraftverk hvor det offentlige eier minst 2/3 av konsesjonen, også skal gjelde for alle andre kraftverk, det vil si anlegg hvor private interesser eier minst 1/3 av kraftanlegget. For denne siste gruppen av kraftverk vil det innebære at hjemfallet bare skal omfatte en nærmere bestemt andel av anleggets verdi (se ovenfor under omtalen av hjemfallets verdi), og at konsesjonsperioden forlenges frem til 60 eller 75 år etter et vedtak om lovendring. Bakgrunnen for dette standpunktet er at en slik likestilling m.h.p. nye hjemfallsregler mellom private og offentlige eiere vil være forenlig med EØS-avtalens regler om statsstøtte.

Flere mindretall i utvalget går med forskjellige begrunnelse inn for at de regler som skal gjelde for kraftverk det offentlige eier mer enn 2/3 av, ikke skal gjøres gjeldende for kraftverk hvor private eiere eier en andel på minst 1/3. Konsesjonsfrie erverv gjort før 1909 faller etter mandatet utenfor utvalgets område. Likevel mener et mindretall at også disse kraftverkene bør omfattes av nye konsesjonsregler.

Foregrepet hjemfall

Foregrepet hjemfall er en ordning som eksisterer i dag. Utvalget foreslår ingen endringer i denne ordningen. Foregrepet hjemfall innebærer at staten overtar kraftverket før hjemfallstidspunktet, men at konsesjonæren får rett til å leie anlegget tilbake fra staten. Dette medfører at konsesjonæren kan foreta utbygginger/investeringer i aktuelle vassdrag og dermed øke kraftproduksjonen også når tidspunktet for konsesjonens utløp nærmer seg.

Fordeling av hjemfalte verdier

Gjeldende regler for hjemfall gir vertskommunen for kraftproduksjonen rett til inntil 1/3 av de hjemfalte verdier, etter nærmere regler fastsatt av Stortinget. Utvalget påpeker at dersom alle kraftverk skal underlegges hjemfallsvilkår kan det gi stor inntektsøkning for vertskommuner i fremtiden. Utvalget går derfor enstemmig inn for en moderert trappetrinnsmodell. Nåværende og foreslåtte trappetrinnsmodell går frem av denne tabellen:

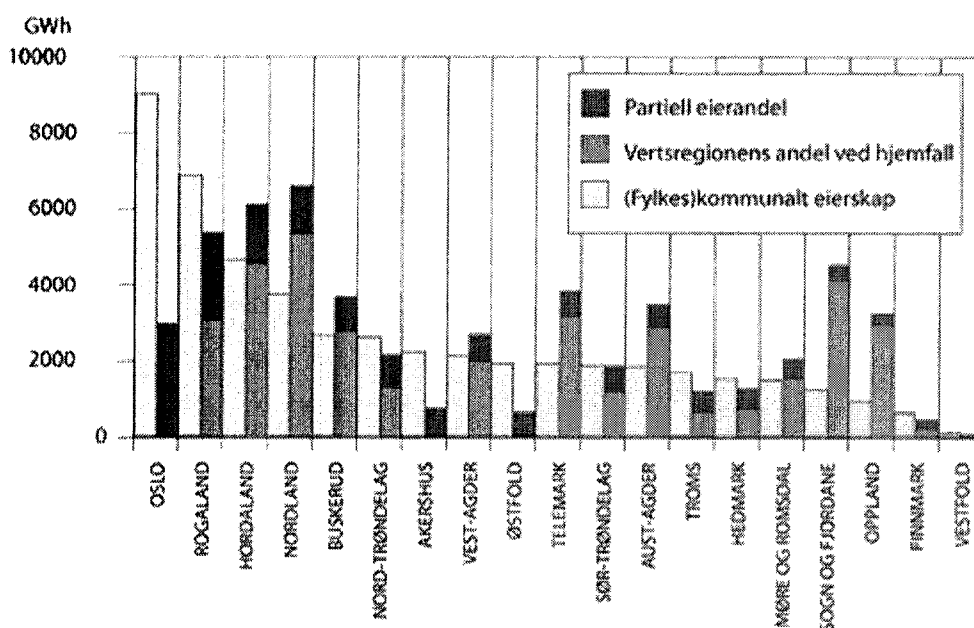
Produksjon:	Andel som tilfaller vertskommunen	
	Gjeldende modell	Forslag til ny modell
Inntil 250 GWh	33 %	33 %
Mellom 250 og 500 GWh	25 %	10 %
Mellom 500 og 1000 GWh	12,5 %	5 %
Over 1000 GWh	12,5 %	0,5 %

Et flertall i utvalget (alle unntatt statens representanter) går videre inn for at når vertskommunen har fått sitt, skal det overskytende av 1/3 av verdiene ved hjemfallet tilfalle en "større region" uavkortet. Med andre ord vil den "større region" få 29,5 % av hjemfallets verdi ved hjemfall av kraftverk hvor produksjonen er over 1000 GWh.

Utvalget drøfter hva som skal legges i begrepet større region og trekker frem både fylkeskommunen, NVE's regioninndeling (hvor Aust-Agder, Vest-Agder, Telemark, Vestfold, Buskerud og Rogaland utgjør Region Sør). Under henvisning til den debatt som pågår for tiden om fylkeskommuner og storregioner tar ikke utvalget stilling til hvordan slike "større regioner" skal defineres.

Bakgrunnen for at forslaget om at en større region skal få en andel av kraftverkets verdi ved hjemfall, er at det er rimelig at verdien av naturressursene tilfaller distriktene i noe videre forstand enn de primærkommunene som i dag har rett til en andel av verdien ved hjemfall. Flertallet fremhever også at en slik ordning vil kunne kompensere noe av bortfallet av fylkeskommunens og kommunenes någjeldende rett til tidsbegrensede konsesjoner.

Eierandeler etter hjemfall, etter flertallets forslag:

Figuren ovenfor viser fylkesvis fordeling. Med (fylkes)kommunalt eierskap menes det som eies av (fylkes)kommunene i dag. Med partiell eierandel menes den 3.-del av verdien av (fylkes)kommunalt eide kraftverkene som vil beholdes av konsesjonæren etter hjemfall. Vertsregionens andel er den 3-delen av alle konsesjoner, (fylkes)kommunale, statlige og private som skal tilfalle vertsregionen, inkl. vertskommunens andel.

Figuren viser at eierskap og vertskap på fylkeskommunalt nivå ikke korresponderer i særlig grad. I mange tilfeller er de offentlige eierne av kraftproduksjon ikke vertskap for den samme kraftproduksjonen. Det er gjerne en tendens at bykommuner er de største eierne av vannkraft, mens vertskommunene i stor grad er distriktskommuner med varierende innslag av eierskap.

4. FYLKESRÅDMANNENS VURDERING

Aust-Agder fylkeskommune eier nå ingen (andel av) kraftverk. Om fylkeskommunen senere vil erverve (eierandeler i) kraftverk f. eks. ved å benytte sin subsidiære forkjøpsrett ved tildeling av nye konsesjoner, vil reglene bli aktuelle også for Aust-Agder fylkeskommune. Fylkeskommunen vil kunne bli berørt av forslaget hvor det foreslås at en tredjedel av det

hjemfalne kraftverkets verdi skal tilfelle en større region, minus en nærmere fastsatt andel som tilfaller kommunen.

I tillegg vil de foreslåtte endringer berøre alle fylkets kommuner, både som eiere av kraftverk og for enkelte kommuner ved at de er vertskommune for kraftverk.

Fylkesrådmannen vil fremheve at det er ønskelig med en ordning som gjøre at en fortsatt sikrer nasjonal, offentlig kontroll med bruken av vannressursene og kraftproduksjonen. En synes derimot at det er uheldig at utvalgets mandat hindrer at en ser om dette målet kan oppnås på andre måter enn ved å opprettholde hjemfallsinstituttet. En viser her til oljevirkosomheten hvor det gjelder andre regler som skal sikre nasjonal kontroll og at grunnrenten tilfaller samfunnet i størst mulig grad. Det kan også tenkes at andre virkemidler kan føre frem til ønsket resultat, men som ikke er blitt vurdert p. gr. av utvalgets mandat.

Av utredningen og den juridiske betenkning utvalget har innhentet fremgår det klart at det er nødvendig med en endring av dagens ordning for å sikre at de reglene som fastsettes for kraftverk gjelder uavhengig av hvem som eier det enkelte kraftverk. Det er imidlertid flere forhold som ikke er avklart i forhold til hva ESA vil godkjenne eller ikke. Det er viktig å få avklart slike spørsmål i det videre arbeidet med saken.

Administrasjonen legger til grunn at hensynet til nasjonal kontroll med kraftressursene og grunnrenteavkastningen, er viktigere enn hensynet til de kommuner og fylkeskommuner som i dag er kraftverkseiere.

En vil imidlertid påpeke at hensynet til effektiv og rasjonell drift og utbygging av kraftverket ikke bør tillegges for stor vekt. Det er allerede slik etter den liberalisering av kraftsektoren som ble gjennomført tidlig på 1990-tallet at dagens eiere har insentiver til å drive mest mulig rasjonelt. Videre er det slik at kostnadene ved kraftproduksjon i det vesentlige er kapitalkostnader. Driftskostnadene er marginale. Det er beregnet at en forbedring i driften ved en reduksjon på 25 % av driftskostnader bare vil medføre en reduksjon i kraftprisen på 0,5 øre pr. kWh. Som offentlige institusjoner har dagens eiere meget gode lånebetingelser, slik at en ikke kan forvente at kapitalkostnadene vil bli redusert ved overgang til private eiere.

Administrasjonen har følgende merknader til de enkelte punkter som er gjengitt ovenfor:

Lovtidspunktmodellen vs. transaksjonsmodellen

En mener at EØS-avtalen gjør transaksjonsmodellen ulovlig. En mener også at det selv om lovtidspunktmodellen kan medføre et visst salgspress, så må en ha den tillit til regionale og lokale folkevalgte myndigheter at når de utøver sitt eierskap, så trekker de også inn langsiktige perspektiver og ikke bare kortsiktige profitt hensyn.

Hjemfallets innhold

En stiller seg noe tvilende til om EØS-avtalen gjør det mulig å gi hjemfallsordningen et forskjellig innhold alt etter hvem som eier kraftverket; private eller offentlige myndigheter. Det er i dag en relativ liten andel av kraftverkene som er privat eid, og som er gitt konsesjon etter 1909, ca. 5 %. Et fremtidig salg av nå offentlige eide kraftverk til private selskaper kan imidlertid øke denne andelen kraftig.

Det er derfor viktig at hjemfallets innhold medfører at offentlige myndigheter får reel kontroll med vannkraftproduksjonen og sikrer seg at grunnrenten tilfaller samfunnet som helhet. Den

andel av kraftverkene som bør tilfalle staten bør derfor være stor nok til å sikre seg kontroll i de enkelte kraftselskapene. Særlig hensynet til at grunnrenten bør tilfalle offentlige myndigheter tilsier at hjemfallet bør være omfattende.

Konsesjonsperiodens lengde

Fylkesrådmannen viser til at det er uavklart om det å innføre hjemfall for allerede tildelte konsesjoner, det vil si for offentlig eide kraftverk, også medfører en erstatningsplikt for staten etter Grunnlovens § 105 om erstatning ved ekspropriasjon. Om det blir gitt tilfredsstillende erstatning/kompensasjon for nåværende eiere, det vil si kommunale og fylkeskommunale kraftverk, så tilsier dette at konsesjonsperiodens lengde kan være kort. Det å gi dagens eiere av tidsbegrensede konsesjoner en konsesjonsperiode på 75 år vil være et hjelpemiddel for å oppnå dette.

Vannkraftrettigheter som skal omfattes av de nye reglene

Spørsmålet her gjelder om de kraftverk som nå er privateid skal få en slags fornyet konsesjon hvor hjemfall skytes ut i tid. Som opplyst ovenfor så gjelder dette bare ca. 5 % av kraftverkene i dag. Selv om det innebærer store positive økonomiske konsekvenser for det enkelte privateide kraftverk, utgjør det relativt små beløp sett i sammenheng med de verdier som offentlige myndigheter her ønsker å sikre for ettertiden. Om det er nødvendig for å få en ordening som tilfredsstillende EØS-avtalen, bør en derfor ikke motsette seg at privat eide kraftverk får en slik forlenget konsesjonsperiode.

Fordeling av hjemfalle verdier

Fylkesrådmannen støtter forslaget om at vertskommune og "vertsregion" får 1/3 del til sammen av hjemfallets verdi som erstatning. Inntil spørsmålet om ev. nedlegging av fylkeskommunen og ev. oppretting av større regioner er avklart, bør fylkeskommunen være den større region i denne sammenheng.

5. KONKLUSJON

Fylkesrådmannen mener det er ønskelig med større klarhet i hva som kan godtas i forhold til EØS-avtalen før en tar endelig avgjørelse i denne saken. På grunnlag av det som til nå er lagt frem anbefaler fylkesrådmannen at en legger flertallets tilråding til grunn:

- Partielt hjemfall, konsesjonæren beholder ved hjemfallstidspunktet 1/3 av konsesjonen.
- Vertsregionen får 1/3-del av konsesjonen. Fylkeskommunen utgjør vertsregion.
- Hjemfall etter 75 år.
- Om nødvendig gjøres partielt hjemfall også gjeldende for de som nå omfattes av dagens hjemfallsregler.

Trykt vedlegg: Brev av 1.12.04 fra Olje- og energidepartementet
NOU 2004:26 Hjemfall, kap. 1 Sammendrag.

Utrykt vedlegg: NOU 2004:26 Hjemfall

AUST-AGDER FYLKESKOMMUNE

FYLKESRÅDMANNEN

Olje- og energidepartementet

Postboks 8148 Dep
0033 Oslo

Saksbehandler: Stein Eliassen
Direkte tlf.: 37017348

Deres ref.: 04/1994
Vår ref.: 2004/1250-
2085/2005

Vår dato: 11.02.2005
Arkivnr: S01

NOU 2004:26 Hjemfall - høring

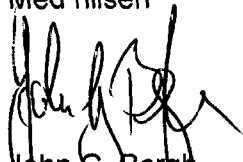
Vi viser til Deres brev av 1. desember 2004.

Fylkesutvalget behandlet saken i møte 8. februar 2005 og fattet slikt vedtak:

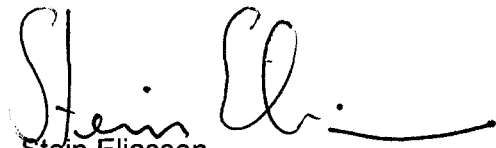
1. Fylkesutvalget ønsker primært at saken utsettes inntil en har fått en mer grundig vurdering av saken i forhold til innspillet fra professor Finn Arnesen.
2. Fylkesutvalget mener videre at saken har så stor nasjonal betydning at regjeringen må gjennomføre forhandlinger med ESA / EØS før det tas endelig avgjørelse i saken. Dette har vært praksis i lignende saker.
3. Fylkesutvalget mener det må legges avgjørende vekt på å sikre full nasjonal styring og eierskap til vannkraftressursene og at grunnverdien avdisse tilfaller det norske samfunnet.
4. Ut fra det som pr. i dag foreligger vil fylkesutvalget anbefale følgende:
 - Transaksjonsmodellen.
 - Ikke partielt hjemfall.
 - En tredel av verdiene ved et hjemfall tilbakeføres fra staten til vertskommune og vertsregionen. Fylkeskommunen utgjør vertsregionen.
 - Hjemfall etter 60 år.
 - Konesjonsvilkårene for private eiere endres ikke.

Forelegg for og vedtak i fylkesutvalgssaken følger vedlagt til orientering.

Med hilsen

John G. Bergh
ass. fylkesrådmann

Stein Eliassen
rådgiver